

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: SIA Latspas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 29.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ tolkas så att den metod som fastställs i denna artikel även är tillämplig på import av varor som övergått till fri omsättning inom unionens tullområde till följd av att varorna, för vilka tull ska erläggas, under tullförandet har undandragits från tullövervakning och därför inte har sålts för export inom unionens tullområde utan för export utanför unionen?
- 2) Bör uttrycket "i ordningsföljd" i artikel 30.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i förhållande till rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med hänsyn till principen om att förvaltningsåtgärder ska motiveras, tolkas så att tullmyndigheten för att kunna tillämpa artikel 31 i varje förvaltningsbeslut måste motivera varför det under de aktuella omständigheterna inte är möjligt att använda de metoder för fastställande av varors tullvärde som anges i artiklarna 29 eller 30?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

Talan väckt den 12 maj 2015 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-220/15)

(2015/C 228/09)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Kukovec, A.C. Becker)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 i direktiv 2007/23/EG ⁽¹⁾ i det att medlemsstaten har gått utöver direktivets krav genom att i den första förordningen om sprängämneslagen (första sprängämnesförordningen) föreskriva dels att förfarandet enligt 6 § stycke 4 i den första sprängämnesförordningen ska genomföras innan pyrotekniska artiklar får släppas ut på marknaden, oberoende av om det gjorts en föregående bedömning av överensstämmelse avseende artiklarna, dels att Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (den federala anstalten för materialforsknings- och provning) är behörig myndighet för att bedöma anvisningar för pyrotekniska artiklar och vid behov ändra dem,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan rör frågan i vilken mån medlemsstaterna får ålägga tillverkare och importörer av pyrotekniska artiklar i den mening som avses i direktiv 2007/23/EG ytterligare krav enligt nationella bestämmelser för utsläppande på marknaden av sådana artiklar som har CE-märkning och därmed överensstämmer med de väsentliga kraven enligt direktivet. Den lagstiftning som avses i kommissionens talan innebär inte att några ytterligare materiella krav ställs på nämnda artiklar utan det föreskrivs endast ett ytterligare ett förfarande som måste genomföras innan artiklarna kan släppas ut på marknaden i Förbundsrepubliken Tyskland.

Oaktat att det finns bevis på överensstämmelse kräver svaranden nämligen att samtliga pyrotekniska artiklar i den mening som avses i direktiv 2007/23/EG ska anmälas till en i lag angiven federal anstalt, vilken tilldelar artiklarna ett identifikationsnummer som bevis på anmälan. Bortsett från att detta förfarande kan ta ansevärd tid kan det dessutom bli nödvändigt att betala en provningsavgift och tillhandahålla provexemplar. Kommissionen anser att kravet på ett sådant förfarande utgör ett åsidosättande av den i artikel 6 i direktiv 2007/23/EG fastlagda fria rörligheten för alla pyrotekniska artiklar som uppfyller direktivets krav.

Denna situation ändrades inte heller genom antagandet av direktiv 2013/29/EU⁽²⁾, vilket upphävde direktiv 2007/23/EG med verkan den 1 juli 2015. Den relevanta tidpunkten för att bedöma huruvida det föreligger ett fördragsbrott är den dag då fristen enligt det motiverade yttrandet löper ut (i förevarande fall den 27 mars 2014). Vidare innehåller artikel 4.1 i direktiv 2013/29/EU en med artikel 6.1 i direktiv 2007/23/EG identisk föreskrift om fri rörlighet för alla pyrotekniska artiklar som uppfyller unionsrättens krav.

Den överträdelse som kommissionen gör gällande i förevarande fall består i huvudsak i att svaranden som förutsättning för att pyrotekniska artiklar ska få släppas ut på marknaden föreskriver ett visst förfarande, vilket enligt kommissionen är rättsstridigt då det går utöver unionsrättens harmoniserade krav. I och med att de kritiserade bestämmelserna utgör formföreskrifter kan det vid första påseendet synas att de i vissa fall endast ger upphov till ett begränsat dröjsmål i saluföringen av de aktuella varorna. De konkreta verkningarna av dessa bestämmelser ska dock inte underskattas. Till att börja med ska det beaktas att Förbundsrepubliken Tyskland är en av de största marknaderna, rent av den största, för pyrotekniska artiklar i den inre marknaden. Vidare måste det beaktas att vissa pyrotekniska artiklar får försälas till konsumenter i Tyskland endast under en kort period varje år, varför tidsaspekten är av ännu större betydelse när det gäller tillträdet till marknaden. Slutligen ska det hållas i minnet att de kritiserade bestämmelserna enligt nationell rätt ska tillämpas av samma myndighet som enligt direktiv 2007/23/EG också är behörig att utföra bedömningen av överensstämmelse. Kravet i tysk rätt på ytterligare ett förfarande ger denna myndighet en konkurrensfördel i förhållande till motsvarande myndigheter i andra medlemsstater. Mot bakgrund av de kritiserade bestämmelsernas konkreta verkningar rör det sig i förevarande förfarande inte endast om en principiell rättslig fråga om hinder för ekonomiska aktörer att saluföra varor som redan bedömts vara i överensstämmelse med unionsrättens krav av andra myndigheter än den tyska behöriga myndigheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar (EUT L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (omarbetning) (EUT L 178, s. 27).

Överklagande ingett den 15 maj 2015 av Rose Vision, S.L. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 5 mars 2015 i mål T-45/13, Rose Vision och Seseña mot kommissionen

(Mål C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Rose Vision, S.L. (ombud: J.J. Marín López, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen